

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَلَى مَنْ طَلَبَ مِنِّي عَدَمَ طَبْعِ الْكِتَابِ

وَيَلِيهِ

الرُّؤْيَا الشَّرْعِيَّةِ الْمَعْقُولِ عَلَى الْمُتَّصِلِ الْمَجْهُولِ

تَأَلِيفُ

فَضِيلَةَ سَرِيحِ الْعَلَامَةِ

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ النَّجْمِيِّ

الْمَدِينَةُ الْمَدِينَةُ

SHAYKH AḤMAD AL-NADJMĪ'S ADVIES AAN SHAYKH IBN DJIBRĪN

---

omtrent Ḥasan al-Bannā
de geestelijke leider en oprichter van
AL-IKHWĀN AL-MUSLIMĪN

Introductie

De Nobele Shaykh al-‘Allāmah Aḥmad al-Nadjmī رَحِمَهُ اللهُ schreef een boek genoemd:

“al-Mawrid ‘Adhib al-Zulāl fimā Intuqida ‘alā ba’dh al-Manāhidj al-Da‘wiyyah min al-‘Aqā’id wa al-A‘māl”

“De zoete koele waterbron betreffende hetgeen bekritiseerd is van overtuigingen en daden van sommige methodologieën van Da‘wah”¹

Hieronder ziet u het voorwoord van Shaykh, al ‘Allāmah Ṣāliḥ al-Fawzān voor dit uitmuntende boek van Shaykh Aḥmad al-Nadjmī:

“In de Naam van Allaah, de Erbarmer, de Meest Barmhartige,

Geëerde Shaykh en edele broeder Ahmed bin Yaḥyā al-Nadjmī moge Allaah hem beschermen en hem verheffen, āmīn.

Assalaam ‘alaykoem wa rahmatoellaahie wa barakaatoe

Vervolgens dit,

*Ik heb uw waardevolle verhandeling “De zoete koele waterbron betreffende hetgeen bekritiseerd is van overtuigingen en daden van sommige methodologieën van Da‘wah” gelezen en ik vond het **een waardevol***

boek, profijtvool in zijn onderwerp. Er is behoefte aan in deze tijd waarin de Hizbiyyāt (partijen) en Djāmā‘āt (groeperingen) vermeerderd zijn en die zich, jammer genoeg, toeschrijven aan de naam van al-da‘wah naar de Islām. En het is bekend dat er in de Islām niets is, behalve één Djāmā‘ah en één Manhadj (methodologie).

Dat is de Djāmā‘ah van Ahl al-Sunnah en één methodologie en dat is de methodologie van de Boodschapper ﷺ en zijn metgezellen. Zoals hij hen beschreef ﷺ toen hij de afwijkende groeperingen en sekten beschreef in zijn uitspraak:

“Zij zijn degenen die zijn op hetgeen waar ik vandaag op ben en mijn metgezellen”

Dus er is voor ons niets anders dan één Djāmā‘ah, dat is de Djāmā‘ah Ahl al-Sunnah, en één methodologie, dat is de methodologie van de Boodschapper ﷺ en één Imām (leider), hij is de Boodschapper ﷺ en wij erkennen geen ander dan dit van de Djāmā‘āt (groepen) en de Manāhidj (methodologieën) en de kopstukken. **En uw boek, moge Allaah u beschermen is afdoende voor het verduidelijken van de waarheid en het weerleggen van de valsheid in dit onderwerp.**

En moge Allaah u met het goede belonen voor waar u voor opgestaan en opgekomen bent in het verduidelijken van de waarheid en het weerleggen van de valsheid.

En vrede en zegeningen zijn over onze Profeet Mohammed en over zijn familie en metgezellen,

Uw broeder omwille van Allaah,

Şāliḥ bin Fawzān bin ‘Abdullāh bin Fawzān;

27-11-1414 H

Einde voorwoord Shaykh Şāliḥ al-Fawzān

Voorgeschiedenis

In dit boek weerlegde al ‘Allāmah al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī de fouten, innovaties en afwijkingen van meerdere groeperingen en bewegingen inclusief *al-Ikhwān al-Muslimīn*, en haar *offshoots van de Surūriyyah, de Qutbiyyah en Djamā‘āt al-Tablīgh.*¹ Daarnaast sprak de Shaykh ook in detail over enkele afgedwaalde personen en verduidelijkte hij aan de lezers de fouten van deze mensen.

Shaykh Ibn Djibrīn رَحِمَهُ اللهُ stuurde een brief naar al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī رَحِمَهُ اللهُ met het verzoek aan hem om het boek niet te drukken, en hij zei, zoals gequoteerd werd door Shaykh al-Nadjmī رَحِمَهُ اللهُ in zijn antwoord aan hem (pag.3):

ولمّا وصلت إلى الباب التاسع وقعت على مالم أكن أتوقع

“En toen ik het negende hoofdstuk bereikte, stuitte ik op iets wat ik niet verwacht had...”

Al-Shaykh Ibn Djibrīn رَحِمَهُ اللهُ was verrast over de kritiek en het uitwijzen van de fouten van Ḥasan al-Bannā رَحِمَهُ اللهُ. In deze pdf willen wij het een en ander laten zien waarop Hassan al-Bannā رَحِمَهُ اللهُ is bekritiseerd door al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī رَحِمَهُ اللهُ door te quoteren van zijn respectvolle antwoord op Shaykh Ibn Djibrīn رَحِمَهُ اللهُ.

---

¹ De Surūriyyah zijn de fanatieke volgers van Muḥammed Surūr, die eerst zelf ook bij de Ikhwān al-Muslimīn zat maar hier afstand van nam, hen weerlegde en vervolgens zijn eigen methodologie ontwikkelde in da‘wah. Muḥammed Surūr is bekritiseerd door meerdere geleerden vanwege zijn afwijkende methode in al-da‘wah.

De Qutbiyyah zijn de fanatieke volgers van Sayyid Qutb, die zelf ook lid was van de Ikhwān al-Muslimīn en uitgroeide tot hun belangrijkste kopstuk. Zijn ideeën hebben na zijn dood talloze revolutionaire groepen beïnvloed zoals al-Qā‘idah, al-Hidjarah wa al-Takfir, en andere extreme groepen. Zijn boeken werden hun belangrijkste inspiratiebron.

Djamā‘āt al-Tablīgh, een groepering die werd opgericht in India door Muḥammed Iliyas, velen geleerden hebben deze groepering inhoudelijk bekritiseerd waaronder al-Shaykh al-Tuwīdjirī die een boek schreef over hen genaamd: “*Al-Qawl al-Balīgh fī Taḥdhīr min Djamā‘āt al-Tablīgh.*” En ook Shaykh al ‘ ‘Allāmah Muḥammed Taqīyyudīn al-Hilālī in zijn werk “*Sirādī al-Munīr fī Tanbīh Djamā‘ah al-Tablīgh ‘alā Akhtā‘ihim.*” Zo ook geleerden zoals ‘Abd al-‘Azīz Ibn Bāz, ‘Abdullāh al Ghudayyān, al-Albānī, Muqbil ibn Hādī, Muḥammed Amān al-Djāmī, Muḥsin al-‘Abbād, Sa‘d al-Ḥusayn, Muḥammed bin Ibrāhīm al-Shaykh, al-‘Uthaymīn, Ṣāliḥ al-Luḥaydān, ‘Abd al-‘Azīz al-Rādjiḥī, Aḥmad al-Nadjmī, Zayd ibn Hādī al-Madkhalī, Mohammed bin Hādī al Madkhalī en Yaḥyā al Hadjūrī

Waḥdah al-Wudjūd | de doctrine van de eenheid van bestaan

Shaykh Aḥmad al-Nadīm رَحْمَةُ اللَّهِ zei,

فكر ما الذي حملني على الكلام في رجل قد مات وأنا في سن الطفولة ولم يسفك لي دمًا
ولم ينتهك لي عرضًا ولم يأخذ عليّ ماً لا فما الذي يحملني على الكلام فيه ولم يظلمني
أنا شخصيًا بشيء، إن كنت تكلمت فيه من غير سابق ظلم منه لي ولا مصلحة دينية
تكلمت فيها من أجلها فأنا ظالم معتدي وسيأخذ الله له بحقه مني

“Reflecteer over hetgeen wat mij ertoe heeft bewogen om te spreken over een man die overleden is terwijl ik nog jong van leeftijd was, en hij heeft geen bloed van mij verspilt, noch heeft hij mij in mijn eer geschaad, noch heeft hij van mijn rijkdom genomen. Dus wat heeft mij ertoe bewogen om over hem te spreken wanneer hij mij persoonlijk geen onrecht heeft aangedaan? Als ik over hem had gesproken zonder dat hij mij persoonlijk daarvoor onrecht had aangedaan, en het was niet ter wille van een religieus profijt dat ik over hem sprak, dan ben ik een onderdrukker, en een extremist en dan zal Allaah spoedig zijn recht van mij nemen.”

En daarna geeft hij hem voorbeelden van de kritiek, op basis waarvan hij tegen hem heeft gesproken:

فهو الذي يقول باعتراف أخيه مفتخرًا وهو منشور في كتب أهل حزبه :

الله قل وذر الوجود وماحوى   إن كنت مرتاداً بلوغ كمال
فجميع ما في الكون إن حقيقته   عدم على التفصيل والإجمال

فإن كنت ترى أن حملت كلامه مالم يحتمله ففسر لي كلامه هذا
بما يحتمله شرعًا وعقلًا غير وحدة الوجود

“Hij is degene die, volgens de trotste bevestiging van zijn eigen broer, zei, en dit is wijdverspreid in de boeken van zijn groep:

Allaah verhief en verspreidde (al) het bestaan en wat het bevat

Dus als jij het wenst om perfectie te verkrijgen

Dan is alles in het universum wanneer je het realiseert,

niet bestaand, specifiek en algemeen

Dus als jij van mening bent dat ik zijn woorden heb begrepen en beoordeeld met wat ze niet bevatten. Leg mij dan deze woorden van hem uit en wat ze betekenen vanuit de Islamitische wetgeving en de rationeel gezien zonder dat het *Waḥdah al-Wudjūd* inhoudt.

Waar Ḥasan al-Bannā op zinspeelt zijn sommige betekenissen die afkomstig zijn van het fundament wat aan gedragen werd door Muḥyiuddīn Ibn ‘Arabī in zijn boek “*Fuṣūṣ al-Ḥikam*” van de *Waḥdah al-Wudjūd* doctrine. En het is onttrokken uit de Emanatie filosofieën² van personen zoals Plotinus (270CE). Aangezien dit niet de plek is om hierop in te gaan in detail, kunnen wij de lezer doorverwijzen naar het boek “*Hatk Astār al-Fuṣūṣ*” (*het verwijderen van de sluiers van de Fuṣūṣ*) door Shaykh ‘Imād ad-Dīn al-Wāṣiṭī (gest.711H), waarin het grote “geheim” van Ibn ‘Arabī in wordt blootgelegd.

Vervolgens zegt al-Shaykh al-Nadjmī:

فسر لي ثناءه على المرغني المعروف بوحدة الوجود بتفسير مُرضٍ لله ورسوله ثم للمؤمنين غير
الرضى بوحدة الوجود والثناء على أصحابها

“Ten derde: Leg voor mij zijn prijzing uit voor al-Mirghanī, degene die welbekend staat om *Waḥdah al-Wudjūd*, met een uitleg die Allaah en Zijn Boodschapper en dan de gelovigen tevreden zal stellen. Anders dan (de uitleg) dat hij (al-Bannā) tevreden was met *Waḥdah al-Wudjūd* en hij degenen prees die van deze opinie waren.”

---

² Emanationisme: dat wil zeggen dat zij het bestaan van God bevestigen waar al het andere bestaan vervolgens uit voortvloeide als noodzakelijk gevolg (dus niet als gevolg van een Wil en Keuze). Dit zou betekenen dat Allaah de wereld produceerde vanuit een soort van onvermijdelijk gevolg van het bestaan van Zijn essentie, net zoals een levenloos object als de zon door zijn essentie warmte en licht veroorzaakt. Het houdt in dat Allaah ontdaan wordt van al Zijn Goddelijke eigenschappen zoals Leven, Wil, Kracht, Kennis etc.

Het toekennen van deelgenoten aan Allāh || al-Shirk al-Akbar

Een ander voorbeeld van de kritiek die al-Shaykh Aḥmad al-Nadīm ging om het volgende:

وهو الذي كان ينشد

صلى الإله على النور الذي ظهرا
للعالمين ففارق الشمس والقمر
هذا الحبيب مع الأحباب قد حضرا
وسامح الكل فيما قد مضى وجرى

فسر هذه الأبيات بتفسير يحتمله هذا اللفظ غير الشرك الأكبر في قوله "وسامح الكل فيما قد مضى وجرى" وغير الكذب على النبي صلى الله عليه وسلم في وقوله "هذا الحبيب مع الأحباب قد حضرا" وتصديق فرية الصوفية الذين يقولون أنه صلى الله عليه وسلم يحضر حفلهم البدعي ألا وهو الإحتفال بالمولد.

“En hij is degene die gewoon was om de volgende poëzie te reciteren:

“God zendt gebeden over al-Nūr (het licht, m.a.w. Muḥammed ﷺ) die verscheen
aan de creatie en de zon en de maan (in hun licht) voorbij heeft gestreefd
Deze geliefde samen met zijn geliefden zijn aanwezig geweest (m.a.w. in deze bijeenkomst)
en hij heeft iedereen vergeven voor wat voorbij is gegaan en is geweest

Leg deze verzen uit met een uitleg van zijn woorden die iets anders betekenen dan (de uitleg dat het inhoudt) Grote Shirk, zoals in zijn uitspraak “*En heeft iedereen vergeven voor wat voorbij is gegaan en is geweest (van hun zondes)*” en anderen dan deze welke leugens zijn over Allāh’s Boodschapper ﷺ, zoals in zijn uitspraak “*Deze geliefde (m.a.w. Muḥammed) samen met zijn geliefden zijn aanwezig geweest (m.a.w. in deze bijeenkomst)*”, als ook wat deze woorden inhouden aan bevestiging van de fabricatie van de Soefies die zeggen dat hij ﷺ aanwezig is bij hun geïnnoveerde bijeenkomsten en vieringen, welke de viering is van de *Mawlid* (de geboortedag van de Profeet)³.

³ Lees hier een reactie op de bekende misvattingen die worden opgegooid door de verdedigers van de Mawlid: <https://www.sahieh.nl/wp-content/uploads/2022/10/mawlid.pdf>

Het bijwonen van shirk bijeenkomsten bij graftomben en het afleggen van een voettocht van twintig kilometer naar de graftomben van al-Dusūqī en Sindjar

Een ander voorbeeld van de kritiek die al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī ging om het volgende:

خامساً: فسّر لي محاضرته في مشهد السيدة زينب بمناسبة العام الهجري وعدم ذكره للشرك ولا نهيه عنه مع أنه يرى من يتطوفون بالقبر ويسألون من صحابته ما لا يُطلب إلا الله، فسّر لي ذلك مُرضي الله وللرسوله ثم للمؤمنين غير الرضى بالشرك الأكبر والإباحة له عنده وفي منهجه سادساً: فسّر لي مشيه إلى قبر الدسوقي وسنجرُ عشرين كيلو ذهاباً وعشرين كيلو رجوعاً سيراً على الأقدام بتفسير مُرضٍ لله وللرسوله ثم للمؤمنين غير الزيارة الشركية أو البدعية

Ten vijfde: Leg mij uit waarom hij aanwezig was bij de *mashhad*⁴ (gruftombe) van Sayyidah Zaynab رَضِيَ اللهُ عَنْهَا tijdens het jaarlijkse gebeuren van de migratie, en waarom hij niet de Shirk vernoemde die daar plaats vond, noch het verbood, terwijl hij de mensen *ṭawāf* zag doen rondom het graf en zij zaken verzochten bij degene die erin begraven lag die enkel en alleen aan Allāh verzocht mogen worden? Leg mij dit uit op een wijze die Allāh tevreden zal stellen en zijn Boodschapper, en daarna de gelovigen, anders dan dat hij tevreden was met de Grote Shirk (waar hij getuige van was) en dat hij het toestond voor zichzelf en voor zijn methodologie (dat dit soort zaken plaatsvonden).

Ten zesde: Leg mij uit waarom hij gewoon was om naar de graven van al-Dusūqī en Sindjar te lopen, 20 kilometer heen en nog eens 20 kilometer terug, met een uitleg die Allāh tevreden zal stellen en zijn Boodschapper, en daarna de gelovigen anders dan (met de uitleg) dat dit was vanwege het feit dat hij een shirk bezoek uitvoerde of een geïnnoveerde vorm ervan.

---

⁴ Een mashhad is een begraafplek waar iemand ligt begraven die de martelaarsdood is gestorven, dit soort plaatsen zijn trekpleisters van shirk en bid'ah geworden.

Het oproepen naar toenadering en eenheid tussen de Rāfiḍah en Ahl al-Sunnah

Een ander voorbeeld van de kritiek die al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī ging om het volgende:

سابعًا: فسّر لي سعيه للتقريب بين السنة والرافضة بتفسير مرّض لله ولرسوله ثم للمؤمنين غير الجهل بما عليه الرافضة من بدع وضلالات أو تهاونها وضلالاتهم وتضحيته بالعقيدة الإسلامية من أجل إرضائهم

Ten zevende: Leg mij zijn streven uit naar het verenigen van de Sunnah en de Rāfiḍah met een uitleg die Allāh tevreden zal stellen en zijn Boodschapper, en daarna de gelovigen, anders dan (de uitleg) dat dit was vanwege het feit dat hij onwetend was over hetgeen waar de Rāfiḍah op waren m.b.t. innovaties en afwijkingen of dat hij toegeeflijk was jegens hen en hun afdwalingen, en hij de Islamitische Geloofsleer opgeofferd heeft ter wille van het tevreden houden van hen.

Tashrī‘ (wetgeving maken) in de Dīn van Allāh

Een ander voorbeeld van de kritiek die al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī ging om het volgende:

تاسعًا: فسّر لي أركان بيعته العشرة بتفسير مرّض لله ورسوله ثم للمؤمنين غير إتيانه عاشرًا: فسّر لي أخذَه للبيعة من أقوام في أعناقهم بيعة غير. للدعوة بتشريع جديد العصيان لله ورسوله وإدخال تشريعات جديدة على الإسلام لم يأذن الله بها ولا رسوله الحادي عشر: فسّر لي جعله للطاعة الذي جعلها شرطًا في البيعة واجبة الإنفاذ تَوًّا أي فورًا بدون مراجعة، مع أن الطاعة في الشرع الإسلامي مقيدة بشيئين أن تكون مقيدة بالإستطاعة. أن تكون في المعروف الحادي عشر: فسّر لي حصره! أليس هذا تشريع في الدين لم يأذن به الله ولا رسوله للإسلام في أصوله العشرين أو جعله لأصوله المذكور أهمية قصوى بتفسير يرضاه الله ورسوله ثم المؤمنون غير إدخال تشريع جديد على الإسلام

Ten negende: Leg mij de tien pilaren uit van zijn bay‘ah (eed van trouw) met een uitleg die Allaah tevreden zal stellen en zijn Boodschapper, en daarna de gelovigen, anders dan (de uitleg) dat hij een nieuwe wetgeving heeft gebracht in de Da‘wah.

Ten tiende: Leg mij uit waarom hij de bay‘ah (eed van trouw) afnam van de mensen die al reeds een bay‘ah op hun nek hadden (aan de muslimleiders van hun land), behalve dan dat hij ongehoorzaam was aan Allaah en Zijn Boodschapper en hij nieuwe wetten introduceerde in de Islām, waarvoor noch Allaah noch Zijn Boodschapper toestemming voor hebben gegeven.

Ten elfde: Leg mij uit waarom hij gehoorzaamheid aan hem, welke hij als voorwaarde maakte in zijn bay‘ah (eed van trouw), als iets verplichts stelde en onmiddellijk en zonder uitzonderingen uitgevoerd diende te worden, dit terwijl volgens de Islām, gehoorzaamheid wordt beperkt door twee zaken:

1. *Het moet zijn in het goede.*
2. *Het hangt af van iemands mogelijkheid.*

Dus is dit niet het voorschrijven van een wet in de Religie, waarvoor noch Allaah noch Zijn Boodschapper toestemming voor heeft gegeven?

Ten twaalfde: Leg mij uit waarom hij de Islām beperkte tot slechts twintig principes of waarom hij deze principes de hoogste vorm van belangrijkheid gaf, met een uitleg die Allaah tevreden zal stellen en zijn Boodschapper, en daarna de gelovigen, anders dan (de uitleg) dat hij een nieuwe wetgeving geïntroduceerd heeft in de Islām.

En het is geen verrassing dat ‘Umar al-Tilmisānī (gest.1986), de derde algemeen leider (al-Murshid al-‘Aam) van de Ikhwān al-Muslimīn in zijn boek “*Dhikriyyaat Laa Moedhakkaraat*” heeft geschreven, zoals vermeld is over hem door Aa’ied al-Shimrī, in zijn lezing over de nalatenschap van Ḥasan al-Bannā en de Ikhwān:

“Dat hij (al-Tilmisānī) jegens Ḥasan al-Bannā was “*zoals een dood persoon is voor de dodenwasser*”, en dit is een van de (bekende) slogans van de Soefies, en dat hij “*hoorde met het gehoor van al-Bannā en zag met het zicht van al-Bannā*” en ander soortgelijke zaken.”

Dit is de verachtelijke *Ḥizbiyyāh* (partijgeest) en wetgeving die deze mensen hebben geïntroduceerd in de Ummah, en welke naar verschillende andere plaatsen is geëxporteerd, en het zorgde ervoor dat de Ummah zich nog meer opsplitte dan dat het al deed. En zij waren de mensen die deze verachtelijke *Ḥizbiyyāh* geïntroduceerd hadden in het Koninkrijk van Saoedi Arabië, die deze Djamā‘āt voorheen niet kende. Dus deze Soefies, degenen die gravenaanbidding toestaan, op de geloofsleer van de Ashā‘irah zijn, Mufawwiḍah, zij zijn degenen die de Ummah ten gronde richtten – niet degenen die hen weerleggen en tegen hen zeggen “**Één Djamā‘ah en niet tientallen Djamā‘āt**”, en “**de allesomvattende uitgebreide Tawḥīd, niet een nauwe, beperkte Tawḥīd die gebaseerd is op het Leninistische Manifesto voor zijn actualisatie!**”

Uitdaging voor Shaykh Ibn Djibrīn als hij de waarheid spreekt

Vervolgens na het noemen van de verschillende kritiekpunten betreffende Ḥasan al-Bannā, richtte Shaykh al-Nadjmī رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ zich tot Shaykh Ibn Djibrīn رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ betreffende deze kwestie en zei tot hem:

“Tot slot zeg ik: Als jij deze uitspraken van hem, die ik zonet vernoemd hebt, kunt uitleggen met verklaringen die niet in tegenstrijd zijn met de Religie en niet te buiten gaan aan wat de bewoordingen dragen aan (taalkundige) inhoud, dan verdien ik met recht jouw kritiek dat ik uit zijn woorden heb begrepen wat ze niet inhouden. En als jij hiertoe niet instaat bent, dan wordt het duidelijk dat jij over mij hebt gelogen en mij hebt gelasterd met deze uitspraak. En weet dat ik niet mijn recht van jou zal opeisen, zelfs niet wanneer jouw onrecht jegens mij overduidelijk is, behalve tegenover Allāh op het Dag des Oordeels. Maar ik zal tussen jou en mij de Nobele Shaykh ‘Abd al-‘Azīz Bin Bāz plaatsen, de Hoofd Muftī van het Koninkrijk (van Saoedi-Arabië), Hoofd van het Comité van Grote Geleerden, en Hoofd van het Comité voor Religieus Onderzoek en Fatwa, als ook zijn adjunct, Shaykh ‘Abd al-‘Azīz bin ‘Abdullāh Aal al-Shaykh, en Shaykh Ṣāliḥ bin Fawzān al-Fawzān, Shaykh ‘Abdullāh al-Ghudayyān en Shaykh Ṣāliḥ al-Atram om het negende hoofdstuk van het boek te lezen van begin tot eind. En wanneer zij vinden dat ik al-Bannā’s woorden verkeerd geïnterpreteerd heb op een wijze waarop zij niet bedoeld waren dan zullen zij mij schuldig verklaren, en wanneer zij vinden dat degene die dit gezegd heeft mij onrecht heeft aangedaan met deze uitspraak, dan zullen zij hem schuldig verklaren.”

Al-Shaykh Djibrīn heeft nooit meer al-Shaykh Aḥmad al-Nadjmī hierop bekritiseerd, en er is nooit een antwoord gekomen hierop vanuit al-Shaykh Djibrīn. Het boek van al-Shaykh al-Nadjmī is door de geleerden met acceptatie ontvangen, en al zijn kritieken worden ook door deze geleerden onderschreven en worden zelf ook door hen gegeven in hun fatāwā, lessen en werken. Shaykh al-Nadjmī had dus de waarheid gesproken met zijn kritieken op de afgedwaalde groepen zoals al-Tablīgh en al-Ikhwān. Laat jezelf dus niet misleiden door mensen die Shaykh al-Nadjmī v lasteren op onwetenschappelijke basis en beweren dat al-Shaykh al-Nadjmī zich schuldig had gemaakt aan het lasteren van al-Shaykh Ibn Djibrīn رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ want dit is verre van de waarheid aangezien dit een nette wetenschappelijke kritiek was waarbij de bewijzen overduidelijk bij al-

Shaykh al-Nadjmī رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ zijn en overeenkomen met wat de grote geleerden ook aan bevindingen hadden!

